

İşığın felsefəsi

Dəqiq bilmirəm - bu vaxta qədər işığın fəlsəfəsinə tədqiq edən olub, ya yox, ancaq ümidi edirəm ki, mənim bu yadasalmanın sonra mütləq olacaq... Təbii ki, hazırda dəbdə olan fəlsəfəçilik yönümündən yox, əsl filosofik aspektlən. Təəssüt ki, müasir zamanda həqiqi filosofların yetişməsi özü müşkülə çəvrilib. Yeni filosofluq da ilahi bir bəsi-rət, vergi olduğundan, hər kəsə də qismət olmaz. Düşünürəm ki, işığın fəlsəfəsini müəyyən etmək üçün məhz belə vergili insanlar olmalıdır. Axi işığ özü-özlüyündə yaranışın başlanğıcı olduğu kimi, tükənişin də (məhv) sonudur... Ara məsaflədə hansı şəkillərə, formalara düşməsindən, maddi və ya qeyri-maddi anlayışlarda təzahür etməsindən asılı olmayıaraq. Tanrı yaradanda onu belə yaratdı. Özündən aldı, qarşıya qoymuş missiya başa çatandan sonra da özüne qaytaracaq...

Tanrı bütün varlıqları- yaratıqlarını cüt-cüt, bəzi hallarda isə bu cütlükəri təzadlı, eksilikli yaratdı. İşığı da belə yaratdı: maddi və qeyri-maddi. Maddi göz-lə görünən və görünmeyən. Enerji yaradan işıq və işıq yaradan enerji. Parlayan və yandırıran, yandırıvə parləmayan. Əks olunan və yandırıvə. Əks olunan, lakin yandırmayan və s. bu kimi anlaysıvə varlıqların sayını kifayət qədər uzatmaq olar. Əsas məqsədim bu deyil. Sadəcə bunları fizika və astrofizika elmində nailiyət qazandıqdan sonra fəlsəfe elmi ilə məşğul olmağa başlayan idraklı insanlara bir a r i y e olaraq təqdim etdim (elmi ictimaiyyətin fikrincə, ən idraklı filosoflar məhz dəqiq elmlərlə məşğul olanlardan yetişir). Bu fikirə çox inanıram. Çünkü bu elmlərlə məşğul olanların daxili işığı o qədər parlaq olur ki, bütün varlıqlarını işığa çulğayıv. O halda da onların varlığı özü-özlüyündə ele işığın fəlsəfəsinin mahiyyətinə cəvərilir. Düşünürəm ki, bu baxımdan təkcə Albert Einstein misal göstərsəm kifayət edər.

Qoy onlar işığın- söz, ifade olaraq, eyni zamanda bir anlayış olaraq; fəlsəfəsinə- fəlsəfi mahiyyətini, bu mahiyyətin əsaslarını, bu əsasların törədici amillərini, o cümlədən qeyri-maddi və maddi işıq- enerjilerin ilahi, təbii, bioloji, kimyevi, fiziki və s. xassə və xüsusiyyətlərini fəlsəfi aspektlən təhlil edərək traktovkalar yaratsınlar...

Doğrusu budur ki, texniki elmlər sahəsində müte-xəssiz olmadığımı göre, elmin bu sahəsi üzrə teoremlər qurub, düsturlar yaradıb, onların elmi- açılış şərhlərini vermək mənim üçün elçatmadır. Ona görə də hər hansı sahənin fəlsəfəsinə nəzer yetirərkən çalışıram ki, bu dünyagörüşün həyatılılığını qabardım. Yeni müasir elmi-fəlsəfi yanaşma programından yox, xalq fəlsəfəsi nöqtəyi-nəzərindən yanaşım. Mənim işıq fəlsəfəm də məhz belə bir təqdimatdır....

Müsahibə və məqalələrimdə dəfələrlə qeyd etmişəm ki, bütün ələmlərin, o cümlədən canlıların əsas hərəkətverici qüvvəsi məhz işıqdır ki, qeyri-elmi dildə buna sadəcə ruh deyirik. Məhdud halda isə ruhu ancaq insanlara addırırik. Yəqin bu da ondan irəli gelir ki, insanlarda şüur digər canlılardan daha yüksək olur. Daha dəqiq desək, ilahi insanları özüne dəha yaxın hesab etdiyindən (belkə də hər hansı bir missiyasını həyata keçirmək üçün onlardan istifadə etdiyi üçün) onların şüurunu digər yardımılardan da-ha işıqlı etmişdir.

İnsan bədənindənən olan ruh (işıq) onun həm şüurunu, həm də nəfsinin enerji- qida mənbəyi olmaqla, bütövlükde insan vücutunun, cisminin hərəkətverici

bir qüvvəsidir. (Bu qeyd etdiklərimin geniş şərhini bu vaxta qədər çap olunan yazılarımnda etrafı şərh etmişəm. Hətta məqaləmin nəşrindən 7-8 il sonra Avropa Elm Mərkəzinin alimləri də şüurun beyindən kenarda olduğunu kəşf etdiklərini bəyan etdilər. Lakin harada yerləşdiyini demədilər. Mən isə hər şeyi tam dəqiqliklə demişdim...) Bir sözlə, ruh insanın həyat enerjisidir...

Tanrı isə özüne daha yaxın bildiyi - secdiyi insanların ruh -işığını digərlərində xeyli artıq edir. Bu insanlar isə Tanrıdan qəbul etdikləri həmin işığın köməyi ilə qəlblərini, şüurlarını, mənəviyyatlarını, bütövlükde isə bütün varlıqlarını elə işıqlandırırlar ki, bu işığın şəlesi onların əməlində, işində ecazkar bir xar-uqş ilə bərq vurur...

Belə insanların daxili işığı bəzən o qədər güclü olur ki, kənardan baxanlar bunu artıq cismani gözlə də onların üzündə, cöhrəsində sezib görə bilirlər. Ona görə də xalq arasında bu cür nadir insanlar haqqında belə bir ifadə işlənir: "Filankes çox nurlu insandır. Filankesin üzündə Tanrı işığı var. Filankesin üzündən nur töküllür. Filankes çox işıqlı adamdır" və s.

Maraqlıdır ki, belə insanların əməlində xalqın, cəmiyyətin əleyhinə heç vaxt xoşagelməzlək müşahidə olunmaz...

Buna görə də düşünürəm ki, işığın fəlsəfəsi o zaman həqiqi mahiyyətini təpib ki, ilahi nurla, bio-işiq və maddi şəfaqlar insan vücutunda, varlığında birləşib enerjilər üçbucağı- piramidasını yaradır...

Mənim uzun illərdən bəri -minilliklərdən bəri yaxından tanıdığım belə bir insan var ki, vəzifə borcu bəzən ondan tələb etse belə, bio-fizoloji varlığına qüdret verən bu üçbucaq- piramida ona Tanrıdan bəxş edilən ədalət-mizan tərzisinin əyiləsiməne heç zaman imkan vermir... O, mənim üçün çox-çox dəyərlidir. Onlan ali insan Hacıbala müəllimdir- Hacıbala Abutalibov...

Bu Tanrı işıqlı insanın fəslı-bahar səhərində güñəş işığı ilə çulğasıdırı bir günü də var- On üç may günü...

İşıq günün mübarek olsun, əziz qardaşım!!!...

Binnət Hümbətoğlu